

ingenlunde. Jeg vilde ogsaa ønske, at man i denne Lov kunde samle, hvad der skal gælde om Arbejdere i Fabrikker. Jeg siger ikke til Maskinbeskyttelsesloven af 1889, som for dette sit Omraade maa blive staaende, som den er, men nogle Bestemmelser i denne Lov, som angaa det personlige Arbejde — det er kun nogle faa Paragraffer — mener jeg burde drages herover, saa vi her havde en samlet Afgørelse med Hensyn til det personlige Arbejde. Det vilde let kunne naas, hvis der er Tid dertil, og derved vilde der komme en Klarhed i det Forhold, som det store arbejdende Publikum, der skal leve under Loven, kan kræve. Denne Uklarhed træffer jeg først i §§ 1 og 2, og det er ikke af formelle Grunde, jeg trækker dette frem, men af reelle Grunde, thi disse Paragraffer afgøre jo, hvem der skal ind under Loven, og derfor er det af Vigtighed for Folk at vide: hører jeg ind under Loven eller ikke? Og det faar man ikke at vide i disse to Paragraffer; man faar det maaske at vide med Hensyn til Fabrikker og Værksteder, idet der staaar, at det skal udføres, at Arbejdet udføres paa fabrikmæssig Maade. Jeg ved, at dette ikke kan defineres nøjere, det maa altsaa Tilsynet afgøre efter sit Skøn, om Virksomheden er fabrikmæssig eller ikke, derom maa de industridrivende altsaa leve i en Uvished, de have der ingen Vejledning. De komme kun ind under Loven, hvis de drive Arbejdet paa fabrikmæssig Maade, og der skal derved tages Hensyn til, om der haves Maskiner, og til Maaden, hvorpaa der arbejdes. Videre kunne vi ikke komme. Men saa er der føjet til — det er noget nyt —, at endvidere skal under Loven inddrages enhver anden Haandværks- eller Industrivirksomhed, i hvilken samtidig og regelmæssig et større Antal Arbejdere beskæftiges enten udelukkende eller væsentligt i overdækkede Rum uden for deres Hjem. Der staaar altsaa: „et større Antal Arbejdere beskæftiges.“ Naar man nu vil give en Definition paa, hvilket dette Antal er, skal den søges i § 2. (Afbrydelse af *Indenrigsministeren*). Jo, jeg skal først søge i § 2, hvor der staaar, at enhver Arbejdsgiver i Haandværk og Industri . . . osv., som i samme Bedrift beskæftiger flere end 5 Arbejdere, skal melde sig til Tilsynet, naar Loven træder i Kraft, og saa hedder det, at de tillige skulle angive Bedriftens Art, Antallet af de beskæftigede Arbejdere, disses Aldersklasser, Bevægkraftens Art og Størrelse osv. Der staaar saa blot: „For saa

vidt Virksomheden herefter betragtes som hørende til de i § 1, første Stykke, omhandlede“ o. s. v. Der staaar ikke en Gang, at Tilsynet skal skønne over, hvorvidt Bedriften skal ind derunder eller ikke, men der staaar kun de Ord, som jeg nævnte, og der faar jeg da kun at vide, at den skal høre til dem, naar regelmæssig et større Antal Arbejdere beskæftiges. Afgøres det efter, om det er flere end 5, der beskæftiges, eller hvorefter skal dette afgøres? Skal det afgøres efter, om der er Maskiner eller ikke? I saa Fald er jeg jo inde paa det, jeg før nævnte, om det er en fabrikmæssig Ordning eller ikke. Uden at jeg skal gaa vidtløftig ind paa disse Forhold, hvor man jo ogsaa har lagt det til Grund, som kendes andre Steder, finder jeg det dog rigtigere at give en bestemt Definition. Enten maa man sige, at Virksomhederne skulle være fabrikmæssig drevne, eller ogsaa maa man, hvis man vil bringe Talspørgsmaalet ind, nævne f. Eks. Tallet 10 Arbejdere, altsaa et større Tal, thi dette, at putte Tallet „over 5“ ind og ikke lade det være gældende, men desuagtet sige, at naar der er over 5 Arbejdere, betragtes Virksomheden som hørende ind under § 1, det er baade uklart og næsten vildledende for de industridrivende. Jeg henstiller altsaa til Overvejelse, ikke blot, at der bliver en tydelig Redaktion af dette, men at man ogsaa overvejer det, om man vil slaa fast, at det er Bedrifter, hvor der er mindst 5 Arbejdere, som skulle ind under Tilsynet, eller man vil sætte Tallet større. Jeg synes dog, at dette fortjener at overvejes. Jeg vilde ogsaa ønske, at man i Stedet for at sige, som der staaar i disse Paragraffer, at de paagældende Bedrifter komme ind under Tilsynet, sagde, at „for disse Virksomheder gælde de i denne Lov indeholdte Bestemmelser“, og siden sagde, at det, om disse Bestemmelser udføres, skal tilses af et Tilsyn, thi derved faar man ogsaa bedre Besked paa Sagen, og saa gælder det for dem, enten Tilsynet maatte overse dem eller ikke. Jeg synes, at det er for meget at overlade til Tilsynet Spørgsmaalet, om disse Bestemmelser skulle være gældende. Dette gælder §§ 1 og 2, som ere vigtige, fordi de skulle afgøre, hvem der skal ind under Loven og hvem ikke.

Ved Afsnit 2. skal jeg paa Grund af den korte Tid ikke opholde mig, skønt jeg havde Lyst til at gøre enkelte Bemærkninger derom, og jeg kommer saa til Afsnit 3. Der vil jeg gøre opmærksom paa, at hvis vi kunde samles om at lade Græn-